

[Morten Lange.]

lytte til råd af den art, nemlig at man skulle stikke fingeren i jorden og lugte, hvor man var henne. Ja, vi kan godt gå over til et fuldt liberalistisk landbrug, hvor landmændene kun skal leve af at stikke fingeren i jorden og lugte, hvor de er henne; det kan vi da udmærket godt gøre, men det er jo ikke det, der er situationen. Vi er et folketing, og vi lovgiver bl. a. om landbrugsansligninger, vi lovgiver ikke om, hvordan man skal stikke fingeren i jorden. Derfor er det naturligvis klart, at når vi lovgiver herinde, skal det også være efter nogenlunde rimelige og fornuftige principper. Det, jeg har antydnet, er bare dette, om de slår til. Svarer de til de motiver, vi giver for dem? Jeg synes ærlig talt ikke, det ser så meget ud til det.

Ja, det er fuldstændig rigtigt, vi kan alle sammen være bagkloge med Vildmosen o. lign., men jeg vil blot gøre opmærksom på, at det er ikke den eneste fredningssag, vi har haft diskussion om igennem tiderne, og jeg glæder mig, hvis der nu også er nogle af dem, som tidligere mente, de var så umådelig kloge, der har indset, at der er kommet en ny tid. Det havde blot været klogt, hvis man havde været en lille smule forud for sin tid. Det skal et godt folketing være.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Hr. Chr. Thomsen gjorde gældende, at regeringen burde have kunnet forudse denne situation, da man gennemførte kornloven her i foråret, således at man kunne have undgået at komme med dette lovforslag nu og dermed undgået denne debat.

Så enkelt kan situationen ikke fremstilles. Det forudsatte jo, hvad man ikke har kendt, siden man forlod brødkornsordningen; at vi for at holde prisniveauet fra statens side skulle gå ind i en fast garantiordning, hvad vi ikke ønskede. Der er jo en væsentlig forskel mellem det tidligere, gamle system med faste brødkornspriser og det nye, man nu har bygget op, hvorefter opgaven er at tilsikre landmanden en vis pris, mens det i øvrigt er overladt til landbruget selv at afgøre, hvor store beløb af den samlede støtte man vil bruge til kornpleje. Vi kendte ikke noget til høstens størrelse, vi kunne ikke vide, hvor store beløb der var

nødvendige i en afbalancering af kornproblematikken i forhold til andre ting, og derfor måtte man bygge på det frivillige grundlag, som det nu er sket. Det, jeg udtrykte min forbavelse over, og hvor mine bemærkninger også havde relation til hr. Chr. Thomsen, var, at monopoltilsynet har fundet anledning til at gribe ind over for kornpriserne. Når man nu kender de prismæssige betingelser, kender monopoltilsynets hidtidige indstilling til kornpriserne, må man have lov til at udtrykke sin forbavelse over det, der er sket.

Til hr. Morten Lange vil jeg gerne sige, at jeg har ikke anfægtet monopoltilsynets ret til at gribe ind eller peget på deres pligt til ikke at føre indseende med priser, tværtimod. Men det paradoksale er, at monopoltilsynet jo ikke i sine bemærkninger vedrørende kornloven peger på priserne, men simpelt hen på hele systemet, for det er da helt givet, at når priserne ligger på det niveau, vi hidtil har haft, er det meget svært på saglig vis at pege på, at de aftalte priser synes urimelige, når det tilmed kan godtgøres, at de ligger mange kroner under den egentlige produktionspris efter Landøkonomisk Driftsbureau.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) uddybede tanken om, at man ligesom for oksekøds vedkommende kunne lægge korn på lager og sælge det, når priserne var bedre. Også her har vi jo visse erfaringer. Det har jo bare ført til, at kornet blev væsentligt dyrere, når man har gjort det, og derfor vil jeg bare gøre opmærksom på, at hvis man fulgte denne tankegang, blev det en dyrere ordning end den, man har gennemført, hvor alle prognoser gik ud på, at et prisfald på korn formentlig ville slå igennem, og hvor det gjaldt om at fremskynde ikke alene kornets, men også kornprodukternes hurtige afgang fra landet for at opnå de bedste priser — så var transaktionen rigtig.

Jeg har ikke flere kommentarer, men vil gerne gentage min tak til de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg tror, det er helt afgørende, at vi på baggrund af de erfaringer, vi har gjort nu i de sidste 2 år, prøver på, om vi i fællesskab kan bygge en lovgivning op vedrørende kornordningerne, som er i stand til at virke, både når vi har behov for import af korn, og også — med rimelig hensyntagen til